

[Socialministeren.]

eller 1951—52. Som eksempel på tilbagebetalingens ringe betydning kan jeg nævne tallene fra 1951—52, hvor ca. 77 000 personer modtog kommunehjælp eller fattighjælp med et samlet beløb af 47 631 000 kr., medens der kun blev tilbagebetalt 2 235 000 kr.

Et udtryk for, at det også er en almindelig opfattelse her på tinge, at de nugældende regler om tilbagebetaling har en for generel og kategorisk udformning, mener regeringen at finde i de særlige love, som i de senere år med korte mellemrum har gennemført omfattende eftergivelse af ydet hjælp i visse grupper af tilfælde, navnlig hvor der ikke har været noget at bebrejde den understøttede. En sådan eftergivelse fandt som bekendt sted senest ved den nye grundlovs ikrafttræden.

Regeringen må derfor anse det for rettest nu at lade disse jævnlige eftergivelser afløse af en indskrænkning i selve lovens regler om tilbagebetaling. Det foreliggende lovforslag går ud på, at tilbagebetaling fremtidig kun skal indtræde i særlig opregnede tilfælde, nemlig dels sådanne, hvor vedkommende selv er skyld i sin trang, dels sådanne, hvor det må skønnes, at vedkommende ville opnå en urimelig fordel, hvis han fik hjælpen uden tilbagebetalingspligt. Jeg skal her særlig fremhæve, at tilbagebetalingspligten ikke foreslås ophævet for alimentanter, hvis bidrag udbetales forskudsvis af det offentlige. I de tilfælde, hvor tilbagebetalingspligt bortfalder, medfører dette selvfølgelig, at kommunehjælpen må betragtes som en ganske almindelig indtægt ligesom f. eks. dagpenge fra sygekasse eller arbejdsløshedskasse.

Jeg vil til slut gøre opmærksom på, at vi på begge de områder, jeg her har omtalt, altså valgretsfortabelsen og tilbagebetalingspligten, er saktet langt agterud i forhold til andre civiliserede lande, og at det nu er på høje tid, at vi tager et ordentligt skridt fremad.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketings hurtige og velvillige behandling.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov

nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer.

Den nugældende ordning af lodsvæsenets organisation, fordelingen af lodseriernes indtægter blandt lodserne samt disses pensionsforhold er indeholdt i den nævnte lov fra 1916 med senere ændringer.

Spørgsmålet om en revision af lodslovens bestemmelse har været gjort til genstand for overvejelser, dels i et af det tidligere marineministerium i 1950 nedsat lodslovudvalg, dels i et af forsvarsministeriet i 1952, nedsat særlig sagkyndigt pensionsudvalg.

Da det i rigsdagssamlingen 1952—53 på grundlag af lodspensionsudvalgets betænkning fremsatte forslag til lov om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer (lodsernes pensionsordning) ikke blev færdigbehandlet inden rigsdagssamlingens afslutning, er dette lovforslag blevet sammenarbejdet med det af lodslovudvalget i maj 1953 stillede forslag til ændring iøvrigt af bestemmelser i lodsloven.

Nærværende forslag er således i realiteten et resultat af en samarbejdning af de to udvalgs indstillinger, hvortil kommer mindre ændringer af redaktionel karakter.

Forslagets hovedvægt må lægges på den foreslåede ændrede indtægtsordning for lodserierne, der vil medføre en bedre fordeling af de samlede, ret betydelige indtægter ved lodsvæsenet som helhed, samt en ny pensionsordning, der giver mulighed for en forhøjelse af lodsernes pensioner.

For lodseriernes indtægtsforhold har hidtil det hovedsynspunkt gjort sig gældende, at de enkelte lodserier må betragtes som selvstændige økonomiske enheder, der indenfor de af lodsloven givne rammer efter nærmere fastsatte regler fordeler indtægterne mellem de tjenstgørende lodser og afholder de fornødne driftsudgifter.

Ved lodseriernes oprettelse er der imidlertid fortrinsvis taget hensyn til, hvor lodstjenesten kan være til gavn for skibsfarten. Dette forhold har medført stærkt svingende indtægter fra lodseri til lodseri, og der er derfor bl. a. med hjemmel i lodslovens § 41, sidste stykke, ydet mindre tilskud til sådanne lodserier, hvis opretholdelse er nødvendig, men hvis indtægtsforhold er sådanne, at de ikke skønnes til-